

SCHRIFTMEDITATIE

"Welgelukzalig is hij, die de God Jacobs tot Zijn hulp heeft".

Psalm 146:5b

Het is 1972 geworden. Een nieuw jaar is aan de lange reeks van jaren vastgehecht.

Wat is er nu eigenlijk veranderd? Is er eigenlijk wel iets veranderd met deze jaarwisseling?

Er valt weinig van te bespeuren. Nog steeds worden mensen geboren, nog steeds sterven er mensen.

De dood is er nog, en de droefenis, en de rouw, en het gekrijt, en de ziekten, en de pijn, en de scheiding, en de zonde, en de vloeken, en de oorlog, en de honger.

Het ene geslacht gaat en het andere komt. Wie redt zijn ziel van het graf?

Wat ziet alles er rampzalig uit. Niemand zegt: "Waar is God mijn Maker, Die de Psalmen geeft in de nacht". Intussen is Hij toch Die God, Die de Psalmen geeft in de nacht. Hoor maar:

"Welgelukzalig is hij..."

Welgelukzalig, wat is dat? Dat betekent: overvloeiend van geluk, verlost van alle nood en dood, delen in Gods gunst en ontferming, dreigende oordelen afgekeerd, eeuwig leven ontvangen. En dit alles in een overvloeiende maat.

Welgelukzalig te zijn... En dat niet alleen als ik mij zalig voel. Nee, juist dan, als donkere wolken zich samen pakken, als de hoop lijkt uitgeblust, als de liefde verkilt en het geloofsoog donker geworden is. Juist dan: "Welgelukzalig is Hij, die de God Jacobs tot zijn hulp heeft".

Wat doet Jacob hier nu? Hoe komt het dat Jacob in één adem genoemd wordt met de eeuwig trouwe God?

Dat is nu Zijn welbehagen, Zijn verkiezende liefde, Zijn genade en gunst.

U kent Jacob toch? Dan weet u dat hij er niets voor gedaan heeft om bij God te komen.

Want vóór Jacob geboren was had de Vader hem lief, had de Zoon Zich aangeboden tot een verzoening voor Jacobs zonden, had de Heilig Geest op Zich genomen bij Jacob te wonen en te werken.

Jacob, kind van Adam, kind des toorns gelijk alle anderen. Was Jacob niet Ezau's broeder?

De Heere had Jacob lief met een eeuwige en onveranderlijke liefde.

De Heere had hem lief toen Hij in moeders schoot was, toen hij als een kind door de tent kroop, toen hij als knaap in moeders pannetjes gluurde, toen hij op moeders schoot luisterde naar het verhaal van Gods belofte aan grootvader Abraham en vader Izak, toen hij alles probeerde om de zegen te krijgen, toen hij bevend voor vader stond met de geitenvellen om z'n armen, toen hij vluchten moest voor de wraak van z'n broer, toen hij eenzaam en verlaten het hoofd op de stenen peluw had neergelegd, toen hij in koude en hitte bij Laban werkte.

O God, Wie zijt Gij in Uw onbegrijpelijke liefde in Christus Jezus, Uw Zoon?

Gij sprak tot Jacob: "Ik zal u God zijn. Ik zal u behoeden waar u ook heengaat.

O Jacob, wat een verdriet hebben uw zonen u berokkend, tot in uw ouderdom toe.

Jacob, Hij was uw God toen de angst voor Ezau u aangreep. De Heere verscheen u bij Pniël. De zon ging u op. Uw naam werd Israël.

We noemden maar enkele flitsen uit het leven van deze zwerver. Wachtend op Gods zaligheid ging hij heen. Zijn God had alles in orde gemaakt. Engelen droegen de moede pelgrim naar huis. Zonde, nood en dood weggedaan, de vreemdelingschap vergeten.

Dat heeft de God van Jacob gedaan.

Welgelukzalig is hij, die Deze God van Jacob tot Zijn hulp heeft.

Jacob, de zoon van Izak, is hier niet meer. Maar de God van Jacob is er nog wel. Zijn trouwe zorg is nog hetzelfde voor alle kinderen van Jacob.

De dagen onzer jaren spoeden ten einde. Wij vliegen daarheen. Ook dit jaar zal genoeg hebben aan haar eigen kwaad. Ook dit jaar zullen verdriet, zorgen, zonde en ellende erbij zijn. Ook dit jaar wordt de schuld dagelijks groter. De dood zal onder ons rondwaren.

Maar ook dit jaar zal de genade veel meer overvloedig zijn. De God van Jacob zal om Jezus' wil troosten en sterken. Hoe donker de weg ook moge wezen, Hij, Die Jacob uit alle nood heeft gered, wordt niet moede of mat.

De God van Jacob is de God en Vader van onze Heere Jezus Christus. Dat is de reden van Zijn nimmer aflatende zorg. Om Jezus' wil is Hij Jacobs God en Vader.

Vader, onder al mijn noden.

Vader, onder heil en straf.

Vader, ook in 't rijk der doden.

Vader, ook in 't zwijsend graf.

Waar ik ooit verand'ring schouwe,

Gij, o God, houdt eeuwig stand:

Ook mijn stof rust op Uw trouwe,

Sluimert in Uw Vaderhand.

Welgelukzalig is hij, die de God Jacobs tot Zijn hulp heeft. Hij zal ervaren dat het WOORD waarachtig is: "Maar gij, Israël Mijn knecht, gij Jacob die ik verkoren heb, het zaad van Abraham, Mijn liefhebbers. Gij, welke Ik gegrepen heb van de einde der aarde, en uit haar bijzonderste geroepen heb; en zei tot u: Gij zijt Mijn knecht, u heb Ik uitverkoren en heb u niet verworpen.

Vrees niet, want Ik ben met u; zijt niet verbaasd, want Ik ben uw God. Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met de rechterhand Mijner sterkte". (Jesaja 41)

"Gedenk aan deze dingen, o Jacob en Israël, gij zult van Mij niet vergeten worden. Ik delg uw overtredingen uit als een nevel, en uw zonde als een wolk; keer weder tot Mij, want Ik heb u verlost.

Zingt met vreugde, gij hemelen, want de Heere heeft het gedaan. Want de Heere heeft Jacob verlost en Zich heerlijk gemaakt in Israël". (Jesaja 44)

Deze God van Jacob is krachtiglijk bevonden een Hulp in benauwdheden. Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken, en de rokende vlaswiek blust Hij niet uit.

Wat er in dit jaar allemaal gebeuren zal weten wij niet.

Het is alles verborgen in de Raad van de God van Jacob.

Wel weten we, dat die mens gelukzalig is, die Deze God tot een Hulp heeft. Die mens zal vernachten in de schaduw van de Almachtige. Ook dit jaar is getekend door het aangename jaar van het Welbehagen des Heeren. Op deze aarde zal ook dit jaar verkondigd worden dat Jezus

Christus in de wereld gekomen is om zondaren zalig te maken. Negentienhonderdtweeënzeventig is een jaar "onzes Heeren"

De Koning van Jacob sprak: "Ik ben met ulieden al de dagen, tot aan de voleinding der wereld".
Over wieg en graf heen spreekt de Opstanding en het Leven: "Hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen, Ik ben de God van Jakob".

Dat we dan met elkaar mochten voortreizen onder het opzicht van de God van Jacob. Hij heeft hulp besteld bij een Held.

Snelt dan, jaren, snelt vrij henen
met uw blijdschap en verdriet.
Welk een ramp ik moog' bewenen,
God, mijn God, verandert niet!
Blijft mij alles hier begeben,
voortgeleid door zijne hand,
schouw ik uit dit nietig leven
in mijn eeuwig vaderland...

Als we dit jaar eens niet zouden uitkomen,
als hechten banden moeten breken,
als we bij de groeve van de onzen zouden staan - of de onzen bij onze groeven -
als we man, vrouw, kind, vader, moeder, broer of zus moeten missen,
als we tot het stof weerkeren waaruit we genomen zijn, dan nog blijft één ding eeuwig waar:
"Welgelukzalig is hij, die de God Jacobs ter hulp heeft".

Engelen zullen bedelaars dragen in Abrahams schoot.

De God Jacobs schenke ons hulp uit het heiligdom, om Hem, Die dood geweest is en weer levend geworden is. Hij doet ons met Jacob op Zijn zaligheid wachten. Zonder de hulp van deze God verzinken we in de dood.

Ook zal zouden dit jaar de schuren worden vergroot, wat baat het de mens? Al gewint hij de gehele wereld, hoe groot is de schade zijner ziel?

Wij wensen alle lezers, binnen en buiten de gemeente, de troost van een gezegend Nieuwjaar.

Dat op uw klacht de hemel scheure;
Dat zich de HEER' ontdekk'!
De God van vader Jacob beure
U in een hoog vertrek.
Hij doe in gunstrijk welbehagen,
Uit Sions tempelzalen,
Om u te helpen en te schragen,
Zijn zegen nederdalen. Psalm 20:1

D.C.O.